

FLORENTIN SMARANDACHE

CULEGERE
DE
EXERCITII
POETICE

FLORENTIN SMARANDACHE
CULEGERE DE EXERCITII POETICE

Coperta: Mihaela Chirvăsuță

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale

Smarandache, Florentin

CULEGERE DE EXERCIȚII POETICE-Prepoeme/ Florentin Smarandache

– Craiova: Aius, 2000 (Karma & Petrescu)

56 p. ; 21 cm. (Diaspora)

ISBN 973 - 9490 - 25 - 5

© Editura AIUS Craiova.

Toate drepturile rezervate.

Adresa Editurii: 1100 Craiova, Bd. N. Titulescu, bl. 46, ap.7

Tel/fax: 051-196136

ISBN 973-9490-25-5

FLORENTIN SMARANDACHE

**CULEGERE
DE
EXERCITII POETICE**

– prepoeme –
(ediția a doua)

Editions El Kitab, Fès, Maroc, 1982
Editura Aius, Craiova, 2000

CIFRELE AU ÎNCEPUT SĂ VIBREZE

mi-am încărcat buzunarele
cu cifre și pătrate
și am vâslit hoinar
pe străzi
la fiecare colț al liniei curbe
a vieții
aruncam cu cercuri și triunghiuri
în mulțime și ele rezonau
cu cifre am pavat șoseaua iar
sub pașii mei
au început să vibreze
când mi-am umplut plămânii
de ele
s-au convertit în litere
și am descins pe
drumul poeziei.

1979 („Năzuințe“, nr. 26–27, 1980)

A SCRIE SCRIERE

Trăiesc într-un singur
cuvânt:
a scriere Scriere

Ci înainte de cuvânt,
cu creierul
în mâna dreaptă,
dau o raită
prin suflet.

MIORIȚA

Coboară ciobanii la șes
direct din baladă.
Miorițele se-ntorc la doinele lor –
și sună din tălângi,
sună din tălângi odele limbii române.

La stână câinii latră tăcerea, tă-
cerea, tăce-

Coboară ciobanii de pe munți
direct în inimile noastre.

MARELE ZID ROMÂNESC

Moneda noastră de schimb
este zborul

Om lângă om,
floare lângă floare,
lucrăm la Marele Zid Românesc
de Înălțare

MAMA LATINĂ ȘI TATA CEL DAC

Întoarcerea pruncului în mamă,
întoarcerea mamei în mamă
și-n mamă și-n mamă
până la Mama Latină
și Tata cel Dac

Iată
drumul invers al luminii
către răsărit,
iată zborul păsării
înapoi în ou.

AM TRĂIT FIECARE TABLOU

De cum s-a deschis expoziția
am intrat pe rând
în tablouri,
și cu greu îmi aduceam aminte
să mai ies.

Am trăit fiecare tablou.

Îmi luasem cu mine
toate emoțiile
însă până la urmă le-am uitat
pe acolo.
O parte din tablouri le-am reprodus
pe retină, iar altele
le-am împachetat frumos
în creier.

Am trăit fiecare tablou

La plecare, culorile strigau
strigau frenetic după inimă –
ca după un hoț
Și muream
muream în fiecare tablou.

FEMEIE CARE PLÂNGI ÎN VERSUL MEU

Femeie care plângi în versul meu
și-ntinzi cuvintele pe drumuri,
în suflet ai aprins trei lumânări
la capul mortului din mine.
    Și putrezind pe dinăuntru
    să înflorești afară.

Căci toate se trezesc întrebătoare:
din ce lebădă ieșit-ai oare?

EMINESCIENI TEI ÎN PALIDE HEMORAGII...

In memoriam

Eminescieni tei
în palide hemoragii
de frunze.
Pe boltă stelele merg
în vârful picioarelor.
Buciumul sună șters
din marele clopot
al tăcerii.
Și ea nu vine,
nu mai vine...

SUSUR DE APE

întinde – mână albă –
părul bălai
spre soarele tău
te cuprinde lumina
în clinchete aurii

ascultă – susur de ape –
sting focul meu prin vreme
din piept răsar măgăritare
mireasmă dorului tău

privește – val de iarbă
desfășurat în amorțire –
se strecoară vâpaia.

NAȘTERE

Lumina își ridică
poalele în brâu.

Se-nțeapă în brazi
cerul
și simt încet cum despărțirile
ne risipesc.
La un capăt de cărare
o cabană oprește
în răcoare.
Când un copil aleargă de-i iese sufletul
prin urechi.

NOI FÂNTÂNI SĂPĂM PENTRU LUMINĂ

Căutătura de aur
a soarelui.
În arături adânci țarina
deschide gura,
lăstarii pe margine
cresc
în sensibilitate.
Îmbobocește
grădinița din vale
de copii atâția...

Și noi fântâni săpăm
pentru lumină.

ALERGARE ÎN NOAPTE

O furtună insulară
își varsă măruntaiele
pe umerii mei de cadavru,
privirea-i oarbă
mătură umbre fugare.

În gheare întunecate
un suflet se zbate,
păsări anonime
aleargă în noapte.

Pe un cer de smalț
cu turle brune
dureri iraționale
pălmuiesc neființa din mine
să-și regleze temperatura
cerând un nume de floare.

Un ceas se întoarce,
libelula ideii țâșnește,
timpul deschide
fereastra unei clipe
și se uită la mine.
Împing în depărtare
casele și stâlpii
iar șoseaua o întind
după cotitură...
Spinarea zilei se țese
peste ceața vârfului
și respir –
mai colorat.

ABISURI

La un capăt al luminii
genunea – țesută de gol –
desumflă buza groasă a nopții.
De teamă, Terra,
plină cu bube de-narmare
luând bombe drept pastile
la durerile de cap,
s-a înfășurat în cer.
Infinitu-a fost ajuns...

SĂ PRIND DE MÂNĂ TIMPUL

Fuge năprasnic
pe tălpile mele
cărarea
și-un crivăț încins
mă sfarmă-n două,
prin bălți adânci
șchioapătă
strada... nestrada... strada...

Dar gonesc, gonesc
să prind de mână
timpul.

APARENȚE

Mă culc ades pe o saltea
de vise.
De la ziuă împrumut
câteva dimineți
pentru drumul meu
care întotdeauna
sfârșește în tine.
Speranțele îmi pun ochelari
de mărire
și simt cum largul
se prelinge în oceane,
văd mireasa verii
nuntind cu mine.
Dar izvorul în care
mă scald
este de fum,
oglinzile încep să sece;
nu pot să mai culeg
fete de nufăr.
Acum, dorul meu
fotografiază dureri.

ELOGIU SUFERINȚEI

Pe un decor de beznă stinsă
ale mele moi poeme
– încărcate de melancolie
ca ramurile, iarna, de zăpadă –
aduc elogiul suferinței
presărând flori dulci în lacrimi.

Dar o, mamă, te implor
nu mă naște înc-o dată!
Ca un Drum spre infinit
e bulevardul meu de contemplații,
și niciodată n-o să-i dau de capăt,
dar nici că vreau
a suferi de la-nceput!
Ferice fie al meu fiu
ce nu se va mai naște.

VINUL PICURĂ-N PAHARE AMINTIRI

Desfac o sticlă plină
de doruri posomorâte
și vinul picură-n pahare
amintiri.

De obediente gânduri
eu atârî senin
(în aer spânzurat)
și-o flacără-de-cântec
izbucnește-n gât.

DIAVOLIȚA

Tu iadul ai adus
în aste păcătoase vorbe
și semeni
în auz
durere,
amăgirile
în voce mi se scaldă.

Doar seara lângă sobă
sufiu de mai multe ori
în suflet
să nu se stingă
să nu se stingă.

PĂSĂRILE SUNT OARE ORBITE DE LUMINĂ?

Agăţat în cui stă
astrul, acolo
pe firmament.
În sângele albastru
al cerului
clocotesc stele
iar deasupra foşnesc din aripi
albatroşi.
Zbârnâie gărgăunişi mulţi
ai unui gând:
    păsările sunt oare orbite
    de lumină?
    valurile izbesc marea?

METAMORFOZE SOLDATULUI CĂZUT

Tună a ploaie grea de plumb
peste albul pământ.
Sub vânt de hidrogen
goarnea aruncă
semnale – cuțite.
Umbrela păcii s-a rupt,
pe soldatul de fier
ore negre curg.
În această apă grea
ca un arbore toamna
a ruginit și-a căzut
prins de-a războiului șenilă
soldatul de plumb.
Pescărușii din inimi
i-au zburat.
Lumea a murit
și-a rămas stăpân
pe câmpul de luptă.
Ciorile îl învăluie
crau, crau,
în hora insuportabilă
a celor neînsuflețiți,
pletele nasc negre
crau, crau,
o nouă furtună.
Scutul de sânge
il apără
de dorul fierbinte

din trupul rece al său.
Armata se precumblă
prin arterele sale
dar nu le lasă
să atace afară.
Și-n umbra amară
a corpului gol
brațul dezvelit
prin forță
în fiul său.
Nu are nevoie de cuvinte,
pentru cadavrele de mâine
racheta ochilor trimite
mesaje roșii, galbene, albastre.
Materia prin vene
își scurge întunericul.
Planeta lung,
s-a răsturnat în cer,
soarele-a pitit luna
și-a fugit și el.
Printre ferigi sălbatice
acoperit de mantia morții
soldatului de lut
din frunte
un cireș i-a crescut.
Scara lui, de crengi fiindă,
înaltă un suflet
cu aripa frântă
să-l anine de-o stea.

FRUNZELE UITĂRII

S-au așternut
în parcul inimii
pe iarba gândurilor,
una câte una,
frunzele uitării,
casele au adormit
în fum,
nu mai visează
copacul din frunte,
stelele din ramuri
s-au desprins
și-au căzut
două câte două,
a rămas agățată
în vârful norilor
bătrână luna
cu cearcăne de noapte,
florile s-au închis
pe marginea zărilor
una câte una.

Govora, 1979

SUNETUL CULORILOR

pentru A. Rimbaud

Raze lungi
aruncă din răsare
astrul
de înțepă
liniști adormite
și aprinsul ROȘU
parcă râde
în sfere nalte se aude
ALBASTRUL
din viori cum cântă.
Privirea VERDE
a câmpiei
strigă și cheamă la viață,
un ALB incolor
tace
sub a zilei
lebădă moartă.
Bolnav ca tristețea
GALBENUL apus
suspină,
în pași grei se-apropie
bocind
vocea serii NEAGRĂ
prin grădină.

ECONOMIE DE SPIRIT

V-ați găsit să construiți temple
tocmai din păsări,
pentru cărămizi.
Puneți pasăre pe pasăre și
le bateți aripile
în cuie.
Dar nu-i nimic,
o să zburăți voi cu
cărămizile.

POEZIE

Chemare din adânc spre sol...
Plin pământu-acum de-albine,
Vrăbii albe ies din mine.
Prin sânge, inimi râd sonor.

Ziua se scaldă în ore,
Seamănă scânteii de lumină.
Zambile inundă-n grădină
Fluvii de doine și dor.

CONTINUITATE

Au tors bătrânii / din fluier de os
caiere nesfârșite / de grai românesc
și șnur cu tricolor / la inimi / au legat.
Hambarele-s doldora / de timp strămoșesc.

Curg orele reci / ale vremii trecute
spre limita caldă / a zilei de vară.
Izvoare lungi / de brațe-s/ captate
în hidrocentrala noastră / țară.

(„Ora planetei”, 1980)

ANTICHITATE

Pe deal, printre spice-apar
Vechii romani zeiți în zale,
Iar fiii falnici în formare
Din trunchi de trupuri azi răsar.

Se-aprinde o carte
Ce-o scrie dorul,
Dă timpul la o parte
Și smulge viitorul.

O oră sacră sus am prins.
În zborul meu spre poezie
Aprind negurei făclie
Lampa mea de jar nestins!

Se-aprinde o carte
Ce-o scrie dorul,
Dă timpul la o parte
Și smulge viitorul.

GEOMETRIE POETICĂ

    Timp înalt în sfera joasă.
    Brazii drepți zvâcnesc spre cer din frunți
    Se-așează sfat de munți,
    Cronicar e valul mării.

    În toamne dragi cu zile în culori
    Când stele ne sărută din nori
    Se sfarmă ceața-n asfințit.

    Prin sucul din vița de neam
    Cu rădăcini înfipte în rai
    Revarsă viața dulcele grai...
    Stropește cu sânge un ram.

URME PRIN LEGENDE

Cu litere mari, zidite de noi,
Pe scenele lumii, printre eroi,
Lăsați veacului un nume.

Prin legende puneți urme.
Pe cer, penele aurite,
În foc, coloane infinite.

PODURI DE OSEMINTE

Libertății i s-a pus pe cap
coroană înroșită în foc,
Țării Unite i s-a tăiat brațul,
Dreptatea a fost trasă pe roată.
Au fost uciși vlăstarii
legii creștine
până la cel mai mic...

Și din rămășițele aceste
durat-au
poduri de oseminte
peste vreme.

SPRE ÎMPLINIRE

Un drum lung mă încercuiește
pe neașteptate.
Sunt la începutul lui,
dar pornesc cu dreptul.

În lanțuri, pașii se îndreaptă
spre negură.
Depart, prin ceața groasă,
un punct alb, abia vizibil:
o lumină – o ieșire din această intrare –:
UN IDEAL.

Tresar...
Speranțele renasc:
fața mi se luminează,
sângele se dezmoștește.
Am găsit
O URMĂ DE SCĂPARE.

Încerc să merg,
    și picioarele-s de plumb...
Vreau să fug
    și mă prăbușesc la pământ...
Aș dori să zbor,
    și aripile de ceară se topesc în soare...
Îmi răzbate doar gândul.

Fac un salt.
Înaintează ca melcul... Dar cât să mășăluiesc
Implor timpul să mă ajute.
Nici nu vrea să audă... Parcă mai rău trece!

Trebuie să îndur și astfel soarta,
dar imensitatea ei mă apasă.
Merg înainte încet și sigur,
dar monotonia mă plictisește.

Continui drumul nedrum...
asperitățile lui mă rănesc.
Mă simt împovărat de greutatele sale,
iar amintirile mă copleșesc.
Și totuși, dacă nimeream altul?

Caut un sfârșit... un sfârșit...
Dar ce se află dincolo?... Un alt început?
Și ce surprize îmi va rezerva?
Soarta își va spune cuvântul...
(Vom trăi și vom vedea... revedea...)

Și drumul meu se pierde în neant...
Sunt obosit; abia mă mișc; mă clatin;
mă împiedic de-un obstacol și cad...
Ochii mi se pironesc în gol.
Mă sprijin, apoi cer ajutor.
Și totuși mă ridic!

Privesc în spate:
până aici am reușit!
...Vremea curge lent,
dar totuși, curge.

Au trecut ore.
Trec zile.
Vor trece luni, până când
VOI REVENI și
VOI REGĂSI
DRAGOSTEA MEA.

Existența unui idol
mă îmbărbătează.
Visul se va împlini.
Voi învinge!
VOI ÎNVINGE!!

SIMȚURI PATRIOTICE

I (VĂZ)

Am deschis ochii de vultur
în mine, până departe:
cerul, plin de flăcări mov
și păsări moarte,
căzuse pe stelele verzi
ale acestui pământ,
ce scânteiau
în armuri ruginite,
la sulilele cernite
ale vremii recilor sori.

II (AUZ)

Când am deschis urechea
la ora prezent-a trecutului
plescăiau ciorile de fier
mușcând din piatră,
urlau apele
revărsate de luna zilei
despicând copacii cu frunțile 'nalte,
gemia stânca
prăvălită de mările oceane,
plângea pământul!

III (MIROS)

Prin duhoarea de acr albastru
adulmecând inapoi
urmele pașilor mei
am mirosit carnea arzândă,
dar vie
a panterelor tăiate,
fluviul de sânge colcăind adânc
prin nările lor,
ce emanau alb: iarbă, aer,
libertate.

IV (PIPĂIT)

Printre frunze-nzăpezite
le-am pipăit mormintele
vechi dar tari, schelete de porfir
cu săbii în mâini, gloanțe în coaste,
macii crescuți din craniile lor.
M-am atins și pe mine, dar
nu-mi venea să cred: Exist!
Sunt născut din sânge și pietre
cu scuturi pe umerii drepți!

V (GUST)

Prin seva dulce-a
porumbeilor lăptoși
ce zboară tot mai mult
cât mai departe,
din tinere inimi
am gustat, din trupul meu
scăldat în vinul tulbure
al viței de neam,
când m-am strâmbat
la lună și la sori.

JOCUL APEI ÎN CERCURI

Jocul apei în cercuri
revârsa balauri colorați
care scoteau răcnete
    aprinse
din nările nemărginite.
Negrise pământul, iar
pedantele flori își închideau
ferestrele într-un deșert
infinit.

CÂND ASTRUL A COBORÂT

Pe pământ oamenii
se plâneau de prea
puțină lumină.
Și au chemat Soarele!
Când
    astrul a coborât
pretutindeni s-a făcut
întuneric

ILUMINARE

Potecă ciudată în
peștera sufletului meu.
Mă plimb cu mâinele
la spate și
stalactite mă înțepă
în cap.
Pe lângă mine plutesc
ființe imaginare
și mă întreb:
fac parte din sufletul meu?
Mă sperii de câțiva balauri.
„Vai iubito, ce faci tu aici,
nu ți-e frig și umezcală?”
„Am găsit un loc mai uscat”
îmi răspunde.
Și eu caut în zadar
că nu găsesc.
Îmi iau târnăcopul și sparg
peretele din tavan –
să mai pătrundă soare!

DESPRINDERE

În diminețã azurie
pornii cu prietenii
pe o cale întinsã
spre eternitate.

Fugi timpul, iar
plaiul fumegând își arată
colții.
Confrații aveau torțe,
pe când eu nu;
ei le aprinserã
și mă lãsarã innãmolit
prin necunoaștere.

O vreme, focul lor
îmi cãlãuzi inimile
până dispãru în
neant.

Rãmas singur
șipai disperat din umbrã
dupã dãnșii
dar îmi rãspunse gol
ecoul;
strigai iar, mai tare, și
nu auzirã de fãlfãitul zborului.
Atunci schimbai cãrãrea...
la scurt timp începu sã se
lumincze!

DIN CER M-AU STRIVIT

Am debarcat într-o
expediție a mea prin
împărăția liliputanilor.
Cu priviri albe
am intrat în-
tr-un mușuroi; o vreme
am viețuit acolo,
însă când să decolez
din nou,
tentacule terestre
coborâte lung din cer
m-au strivit.

CREȘTERE

După ce se sătură
cutreierând lumile marine
la suprafață,
strecurându-și țepii prin
ape unduioase,
peștele se dădu la fund
plănuind să crească.
Se hrăni cât se hrăni:
mâncă pe unul
devoră pe altul.
Înotă cât înotă:
dădu din aripi în stânga
ocoli dreapta
până ajunge printre balene.
Înfruntă
una, două...
nu mai avea rival în mare.
Când se întâlnește cu el
– peștele dintâi –
se înghiți și așteptă
să crape.

REVENIRE

Cu gândul - soare-n buzunar -,
    prin aripile vaste,
Se ridicase lapidar
    peste pustiuri caste.

La ceasul nou, curbat de lume,
    în umbre reci, apare
Un tenebros porfir de spume...
    ....nimfa căzu în mare.

PROBLEMĂ PROPUȘĂ

Enunț.

Se cunosc versurile
unui poet
de mărime necunoscută x .
Să se determine valoarea acestuia.

Indicație. (Se dă una dintre metode.)

Mai întâi se găsesc
parametrii de care depinde x
și în ce relații se află cu ei,
apoi se determină unitatea de măsură
cu care este normat.

Observație.

Folosind procedee diferite de rezolvare
s-ar putea să ajungeți
la alte soluții.

PENTRU CĂ...

Cerul nu mai este cer
pentru că
are prea multe stele,
cerul este cer
pentru că are un singur
soare.

**NECUNOSCUTE
(ciclu)**

X

Simbol al necunoașterii
cunoașterii

Y

Poezie ermetică
sau
o exegeză a ei

EPITAF PENTRU POET

Aici nu zace nimeni,
pentru că
nu a murit nimeni,
pentru că
s-a născut din poezie.

POEZIA A MURIT. URAA! URAA!
(parodie)

Omul este ca un cal
iar măgarul zboară.
Cărțile cântă pe nas...
Stânca e din ceară...

Idee este orice
și oricce este idee:
mutul vorbește,
orbul plouă,
lemnul iubește,
gândurile ouă

.....
genuine himeră diafan
mașină celeste patru
diabolic tertipuri profan
.....

Printre cifre și roboți
(trăgând cortina din culise)
avem nevoie de noi,
avem nevoie de vise!

Contents

Cifrele au început să vibreze	5
A scrie scriere	6
Miorița	7
Marele zid românesc	8
Mama latină și tata cel dac	9
Am trăi fiecare tablou	10
Femeie care plângi în versul meu	11
Eminescieni tei în palide hemoragii	12
Susur de ape	13
Naștere	14
Noi fântâni săpăm pentru lumină	15
Alergare în noapte	16
Abisuri	18
Săprind de mână timpul	19
Aparențe	20
Elogiu suferinței	21
Vinul picură-n pahare amintiri	22
Diavolița	23
Păsările sunt oare orbite de lumină?	24
Metamorfozele soldatuluicăzut	25
Frumzele uitării	27
Sunetul culorilor	28
Economie de spirit	29
Poezie	30
Continuitate	31
Antichitate	32
Geometrie poetică	33
Urme prin legende	34

Poduri de oseminte	35
Spre înălțare	36
Simțuri patriotice	39
Jocul apei în cercuri	41
Când astrul a coborât	42
Iluminare	43
Desprindere	44
Din cer m-au strivit	45
Creștere	46
Revenire	47
Problemă propusă	48
Pentru că... ..	49
Necunoscute	
(ciclu)	50
Poezia a murit. Uraa! Uraa!	
(parodie)	51

Culegere de exerciții poetice

De același autor:

Non-Roman, Editura Aius Craiova, 1993

America, paradisul diavolului, Editura Aius Craiova, 1994

Sentimente fabricate în laborator (poemele începuturilor literare), Editions El Kitab, Fès, Maroc, 1982. ed. a II-a, Editura Aius Craiova, Romania, 2000.

In seven languages (translated poems), Editura Aius Craiova, 2000

Destin, Editura Aius Craiova, 2000

Leitmotives, Editura Aius Craiova, 2000

Redactor: George - Sorin Singer
Tehnoredactare: Mihaela Pistol

Format 16/61 x 86; coli de tipar: 3,5

Bun de tipar: iunie 2000. Apărut: iulie 2000

Tipărită la Imprimeria Karma & Petrescu, Craiova
Tel: 051/196136; 051/152025; fax: 051/196136

ISBN 973-9490-25-5